

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **REKOMET STEEL s. r. o.**, se sídlem Otrokovice, J. Jabůrkové 308, IČ: CZ03101592, v řízení zastoupeného Ing. Jakubem Hajdučíkem, advokátem, se sídlem Praha 5, Sluneční nám. 14, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hl. m. Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného:

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a žádá, aby soud rozhodl, že daňové kontroly daně z přidané hodnoty provedené u žalobce za zdaňovací období říjen a listopad 2014 jsou nezákonné. Žalobce nejprve shrnul průběh řízení před Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 6 a uvedl, že po zahájení daňové kontroly doručil správce daně kontrolní zjištění žalobci za obě zdaňovací období a spolu s těmito kontrolními zjištěními byla zaslána i písemnost nazvaná „sdělení“. Daňovému subjektu správce daně na jeho žádost stanovil lhůtu pro vyjádření ke kontrolnímu zjištění v délce 30 dnů ode dne doručení. Poslední den lhůty zaslal daňový subjekt správci daně své vyjádření, na které správce daně nereagoval ani neučinil žádný úkon. Správce daně tak ke dni podání žaloby byl nečinný bezmála 11 měsíců. Daňový subjekt brojil proti nečinnosti správce

daně podnětem dle § 38 daňového řádu, nadřízený správce daně ale odložil tuto žádost pro nedůvodnost připsím, když dospěl k závěru, že daňový subjekt nemá možnost v průběhu daňové kontroly namítat nečinnost správce daně, i kdyby vůči němu správce daně nečinil žádné úkony. Nezákonnost tedy žalobce spatřuje v nečinnosti správce daně. Žalobce poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ve které dovozuje, že jednotlivé kroky daňové kontroly musí po sobě následovat v přiměřených časových intervalech. S odkazem na rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 4. 2015, č. j. 22 A 77/2014-45, dovozuje, že i v daňové kontrole je správce daně povinen postupovat bez zbytečných průtahů a v opačném případě, že se daňový subjekt může bránit podnětem proti nečinnosti podle § 38 odst. 2 daňového řádu, což daňový subjekt učinil a tím vyčerpal prostředky ochrany podle daňového řádu. Zdůraznil, že obě daňové kontroly byly zahájeny před prvním vyměřením daně, takže je zřejmé, že probíhají ve vyměřovacím řízení. Pokud nadřízený správce namítá, že správce daně není nečinný, protože 23. 10. 2015 vydal předvolání ke svědecké výpovědi svědka Bc. K. P. a dne 5. 11. 2015 byl sepsán protokol o výsledku tohoto svědka, dále, že 5. 2. 2016 vydal předvolání ke svědecké výpovědi svědka V. H., který byl vyslechnut dne 24. 2. 2016, tak tomu uvádí žalobce, že o provádění těchto svědeckých výpovědí nebyl žalobce vyrozuměn a nemohl tak realizovat své právo být přítomen výsledkům svědků a klást jim otázky v rámci dokazování svých práv a povinností. K těmto nesmyslným úkonům proto nelze dle žalobce přihlížet. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 2 Ans 3/200-120.

Stejně je podle něj potřeba nahlížet i na mezinárodní dožádání do Německa v případě Aurubis AG a RHS Rohstoff Handel GmbH. V případě první společnosti jde podle nadřízeného správce daně o opakované mezinárodní dožádání, přičemž ale žalobci správce daně nesdělil, proč dožádání opakuje a co je důvodem, že relevantní informace nemohl správce daně získat již při prvním dožádání. Již dne 10. 6. 2015 zaslal správce daně žalobci výsledek kontrolního zjištění, z čehož žalobce dovozuje, že měl již všechny podklady pro uzavření daňové kontroly k dispozici. Odpověď došla 27. 5. 2015 a opakované dožádání bylo odesláno až 14. 4. 2016. Žalobce je přesvědčen o tom, že profesionál by měl vyhodnotit mezinárodní dožádání bryskně a v případě potřeby doplňujících informací by měl stejně rychle o ně požádat. Což se v případě žalovaného nestalo. Stejně tak považuje za iluzorní, že druhé dožádání reagovala na vyjádření žalobce ze dne 27. 7. 2015, neboť druhé dožádání bylo zasláno až bezmála 9 měsíců po doručení tohoto vyjádření.

V případě druhé společnosti je dle žalobce podezření na neúčelný úkon ještě vyšší. Jde o odběratele žalobce, přičemž dle výsledků kontrolního zjištění č. j. 4406312/15/2006-60562-204232, u něj nebylo vůbec zapotřebí zjišťovat žádné informace. Není divu, když správce daně zpochybňuje nárok na odpočet od dodavatele žalobce a nikoliv splnění podmínek pro osvobození od daně na výstupu. Žalobci není jasné, proč pak správce daně zaslal dožádání a to až dne 14. 4. 2016. Správce daně dle žalobce není oprávněn prodlužovat daňovou kontrolu čekáním na výsledek mezinárodního dožádání, ale musí uzavřít a případné nové důkazy použít v obnoveném řízení. Žalobce tedy tvrdí, že žalovaný je při provádění daňových kontrol za zdaňovací období říjen a listopad 2014 nečinný.

Žalobce tedy navrhl, aby městský soud zakázal žalovanému, aby pokračoval v porušování žalobcova práva na řádné vyřízení věci bez průtahů a přikázal, aby zpracoval a se žalobcem projednal zprávu o daňové kontrole za zdaňovací období říjen a listopad

2014 do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V případě, že ke dni rozhodnutí soudu již nebude žádná z daňových kontrol probíhat, navrhl, aby soud vydal rozhodnutí o tom, že daňové kontroly daně z přidané hodnoty, provedené u žalobce za zdaňovací období říjen a listopad 2014, jsou nezákonné.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poté, co shrnul průběh řízení ohledně DPH za obě zdaňovací období, shrnul i průběh daňové kontroly a uvedl, že za zdaňovací období říjen 2014 byla daňová kontrola zahájena k ověření již vyměřeného nadměrného odpočtu na základě přijatých zdanitelných plnění. Za zdaňovací období listopad 2014 správce daně zahájil daňovou kontrolu před vyměřením, poté co v rámci postupu k odstranění pochybností shledal, že bude třeba náročnějšího dokazování ohledně dodávky měděných katod. Po vyhodnocení všech dostupných informací správce daně nemá pochybnosti, že by zboží neexistovalo, má však podezření, že se jedná o jedno a totéž zboží, které koluje mezi Českou republikou a Německem za účelem vylákání odpočtu DPH ze státních rozpočtů. Proto správce daně prověřoval původní zboží, způsoby jeho nákupu a dodání a zjišťoval všechny články řetězce, aby se pochybnosti vyloučily, případně potvrdily. Z tohoto důvodu nelze úkony správce daně označit za neúčelné a ryze formální. S ohledem na předpoklad nutnosti obsáhlého a časově náročnějšího dokazování správce daně zvolil jako nástroj dokazování daňovou kontrolu. K tvrzení žalobce ohledně obsahu vyrozumění uvedl žalovaný, že ve vyrozumění pouze uvedl, že samotná délka daňové kontroly není skutečností způsobitou založit nečinnost správce daně. Navíc poukázal na to, že nemůže podrobovat kontrole vyjádření nadřízeného správce daně. Připustil, že žalobce skutečně nebyl v souladu s ustanovením § 96 odst. 5 daňového řádu účinně vyrozuměn o prováděných svědeckých výpovědích, když vyrozumění byla doručena předchozí zástupkyni J. T., daňové poradkyni, a nikoliv na základě aktuální plné moci Mgr. Jakubu Hajdučíkovi. Žalovaný si je proto vědom, že obě svědecké výpovědi jsou nezákonné, nelze je tak použít bez jejich opakování v řízení jako důkaz. Lze však tyto výsledky provést opakovaně znovu. Úkony správce daně sice nebyly činy v souladu se zákonem, správce daně však konal a nelze tedy konstatovat jeho nečinnost. K provedení opakovaného mezinárodního dožádání v případě korporace Aurubis AG uvedl správce daně, že právě německý subjekt Aurubis AG je žalobcem deklarován jako výrobce měděných katod, které jsou předmětem obchodních transakcí subjektu. Místně příslušný správce daně německého výrobce uvedl, že žalobcem předložený certifikát, který měla k vyrobeným katodám vystavit korporace Aurubis AG, je falzifikátem. Správci daně tak vznikly pochybnosti ohledně faktického původu zboží, a to i vzhledem ke skutečnosti, že deklarovaný výrobce je německá korporace, kdy má být zboží následně dovezeno do ČR, kde je přepravováno přes několik českých korporací a následně opět prodáno zpět do Německa, v tomto případě korporaci RHS Rohstoff Handel GmbH. Z důvodu uvedených pochyb byla obdržená odpověď na první žádost posouzena jako nedostatečná, proto správce daně přistoupil k zaslání dalšího mezinárodního dožádání a žádost proto nelze považovat za účelovou. Druhá žádost o mezinárodní dožádání byla zaslána z důvodu vzniklých pochybností ohledně faktického původu zboží a jeho pohybu po území evropského společenství. Proto správce daně přistoupil k ověření faktického dodání zboží korporaci RHS Rohstoff Handel GmbH, a to i na základě skutečností, že měly být měděné katody přepravovány v následujícím řetězci Aurubis AG (výrobce) → neznámý subjekt (či neznámé subjekty) → V-Voříšek CZ s. r. o. → TRIMETAL s. r. o. → Lef Real s. r. o. → Rekomet Steel s. r. o. → RHS Rohstoff Handel GmbH → neznámý subjekt či neznáme

subjekty. První známý český článek řetězce je obchodní korporace V-Voříšek CZ. podává přiznání k DPH, avšak vykazované vlastní daňové povinnosti nehradí, pro správce daně je nekontaktní a proto se správci daně nepodařilo zjistit, od koho měla předmětné měděné katody nakoupit. Správci daně tak není v tuto chvíli znám první článek celého řetězce korporací, čemuž odpovídá i podezření správce, že se jedná o objekt stejného zboží. Proto považoval provedení mezinárodního dožádání za potřebné a nutné pro posouzení shromážděných důkazů. K tvrzení žalobce, že správce daně není oprávněn prodlužovat daňovou kontrolu, čekání na výsledek mezinárodního dožádání zdůrazňuje správce daně, že použití informací z mezinárodního dožádání při hodnocení důkazních prostředků považuje za natolik zásadní, že se rozhodl vyčkat s ukončením daňové kontroly i proto, že zatím neuplynula doba od podání žádosti o mezinárodní dožádání nepřiměřená či neúměrná. Prováděné úkony považuje za účelné a zdůraznil, že již dne 10. 6. 2015 byl žalobce seznámen s výsledky kontrolního zjištění a že právě žalobce ve svém vyjádření k tomuto zjištění navrhl provedení dalších důkazních prostředků.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud k řízení ohledně DPH za zdaňovací období říjen 2014, že dne 21. 11. 2014 podal žalobce přiznání k DPH za toto zdaňovací období, ve kterém nárokoval nadměrný odpočet ve výši 767.034 Kč. Platovým výměrem ze dne 3. 12. 2014 byla vyměřena daň z přidané hodnoty podle daňového přiznání. Za období listopad 2014 podal žalobce dne 18. 12. 2014 přiznání k DPH, ve kterém nárokoval nadměrný odpočet ve výši 798.042 Kč. Správci daně vznikly pochybnosti o průkaznosti údajů, a proto k odstranění pochybností vyzval žalobce výzvou ze dne 26. 1. 2015. Žalobce předal správci daně požadované doklady a odpovídal na otázky správce daně. Následně správce daně zaslal korporaci Lef Real výzvu k poskytnutí údajů, dne 3. 3. 2015 se správce daně dohodl s daňovým subjektem na termínu jednání na přechodu z postupu odstranění pochybností na daňovou kontrolu. Dne 18. 3. 2015 byl sepsán protokol o zahájení daňové kontroly a současně byla zahájena i daňová kontrola za obě zdaňovací období.

Dne 23. 3. 2015 vydal správce daně požadavek na zaslání mezinárodního dožádání místně příslušnému správci daně výrobce měděných katod Aurubis AG.

Dne 2. 4. 2015 zaslal správce daně Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Územnímu pracovišti Brno 2 dožádání na zjištění skutečností týkajících se konkrétní obchodní transakce s korporací TRIMETAL s. r. o. Téhož dne předložila korporace Lef Real požadované doklady. 4. 5. obdržel správce daně odpověď na dožádání ohledně společnosti TRIMETAL s. r. o..

Dne 27. 5. 2015 obdržel správce daně odpověď na mezinárodní dožádání ohledně společnosti Aurubis AG. Dne 3. 6. 2015 zaslal správce daně žalobci sdělení o opravě chyby v protokolu o zahájení daňové kontroly.

Dne 10. 6. zaslal správce daně žalobci kontrolní zjištění č. j. 4406312/15/2006-60562204232. Dne 17. 6. 2015 proběhlo u správce daně nahlížení do spisu vedeného k daňové kontrole a byl sepsán protokol o ústním jednání.

Podáním ze dne 17. 6. 2015 požádal žalobce o stanovení lhůt k vyjádření se k výsledkům kontrolních zjištění.

Dne 18. 6. vydal správce daně rozhodnutí o stanovení lhůty pro vyjádření se k výsledkům kontrolního zjištění, a to v délce 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Dne 27. 7. 2015 obdržel správce daně vyjádření žalobce ke kontrolním zjištěním, ve kterém žalobce navrhl provedení výsledku svědka Bc. K. P., jednatelky korporace Lef Real s. r. o. Dne 23. 10. 2015 byla obeslána svědkyně s tím, že výslech bude proveden 5. 11. 2015. O výsledku byl vyrozuměn žalobce REKOMET STEEL s. r. o. dne 23. 10. 2015. Vyrozumění bylo doručeno J. T., daňové poradkyni. Na základě informací sdělených Bc. K. P. byl předvoláním ze dne 5. 2. 2016 ke svědecké výpovědi předvolán pan V. H., se kterým má korporace Lef Real s. r. o. uzavřenou smlouvu o poradenské činnosti. Vyrozumění bylo doručeno opět paní T., daňové poradkyni, bez plné moci. Dne 24. 2. 2016 byl vyslechnut svědek V. H., žalobce se k výsledku nedostavil. Dne 14. 4. 2016 bylo po vyhodnocení informací zjištěných v rámci provedených svědeckých výpovědí zasláno opakované mezinárodní dožádání do Německa ohledně subjektu Aurubis AG i odběratele RHS Rohstoff Handel GmbH. Dne 17. 4. 2016 podal žalobce podnět na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu a dne 24. 5. 2016 byl žalobce informován o tom, že podnět žalobce Odvolací finanční ředitelství neshledalo důvodným. Dne 14. 6. 2016 obdržel žalobce odpověď na mezinárodní dožádání týkající se odběratele RHS Rohstoff Handel GmbH.

Dne 22.6.2016 podal žalobce k Městskému soudu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. I po podání žaloby žalovaný konal další úkony, např. dne 8.8.2016 vydal správce daně požadavek na zaslání mezinárodního dožádání na společnost Westmetal, odpověď mu byla doručena dne 20.2.2017, dne 23.2.2017 vydal správce daně požadavek na zaslání mezinárodního dožádání na společnost Trafigua AG, která měla být odběratelem měděných katod fakticky vyrobených společností Aurubis AG. Dne 5.5.2017 obdržel správce daně odpověď na toto dožádání.

Dne 24.2.2017 vydal správce daně výzvu k poskytnutí údajů společnosti V-Voříšek CZ s.r.o. . Na tuto výzvu nebylo reagováno.

Dne 24.2.2017 vydal správce daně výzvu k poskytnutí údajů Ředitelství silnic a dálnic ČR ve věci ověření daňovým subjektem deklarované přepravy k odběrateli RHS. Odpověď obdržel správce daně dne 2.3.2017.

Dne 6.9.2017 vyhotovil žalovaný ve vztahu ke zdaňovacímu období říjen 2014 výzvu k prokázání skutečností, na kterou reagoval žalobce dne 11.9.2017. Dne 20.9.2017 se uskutečnilo ústní jednání ve věci nahlížení do spisu k daňovým kontrolám za obě zdaňovací období.

Dne 21.9.2017 obdržel správce daně doplnění odpovědi od žalobce. Dne 25.9.2017 vyzval správce daně žalobce, aby se dne 9.10.2017 dostavila osoba oprávněná jednat za daňový subjekt ve věci projednání zprávy o daňové kontrole za období říjen 2014 a žádala o předložení písemností, které ale dosud nebyly přezázeny do vyhledávací části spisu. Dne 18.10.2017 zástupce daňového subjektu odmítl zprávu projednat a převzít z důvodu, že mu nebyl zpřístupněn klíčový důkaz o existenci chybějící daně. Zpráva o daňové kontrole byla

žalobci doručena dne 6.11.2017 a tím byla ukončena kontrola za zdaňovací období říjen 2014.

Pokud jde o daňové období listopad 2014 vydal žalovaný výzvu dne 1.11.2017, na kterou reagoval žalobce dne 16.11.2017. Přípisem ze dne 14.12.2017 byl žalobce předvolán k projednání zprávy o daňové kontrole na den 9.1.2018. I v tomto případě odmítl zástupce žalobce zprávu projednat a převzít, a proto ji žalovaný doručil žalobci dne 25.1.2018 a tímto datem byla tato kontrola ukončena.

Městský soud v Praze vycházel při posouzení důvodnosti podané žaloby z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s. ř. s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. O zásah se ve smyslu § 82 s.ř.s. jedná pouze v případě, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2007 čj. 2 Aps 1/2006-80 (dostupný na www.nssoud.cz)

Z podané žaloby je patrné, že žalobce nezákonný zásah spatřuje v tom, že daňové kontroly za říjen a listopad 2014 trvaly nepřiměřeně dlouho. Vzhledem k tomu, že obě daňové kontroly již byly ukončeny, žádal žalobce, aby soud deklaroval, že byly nezákonným zásahem.

Vzhledem k tomu, že daňový řád nestanoví žádnou lhůtu pro provedení daňové kontroly, a daňová kontrola není ani ukončena vydáním rozhodnutí (ukončena je dle § 88 odst. 4 daňového řádu podpisem zprávy o daňové kontrole), lze se proti nepřiměřené délce daňové kontroly účinně bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, např. v rozsudku ze dne 5.2.2015, č.j. 9 Afs 279/2014 – 31, že i pasivita správního orgánu může být nezákonným zásahem. Jestliže tedy žalobce spatřuje nezákonný zásah v nečinnosti správního orgánu v průběhu daňové kontroly, bylo podání zásahové žaloby zcela na místě.

Podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

V projednávané věci již byly daňové kontroly ukončeny. Žalobce spatřuje průtahy při daňových kontrolách ve třech časových obdobích prováděných kontrol. První období vymezuje ode dne 27.7.2015, kdy žalovaný obdržel vyjádření k výsledku kontrolního zjištění, až do 8.3.2016, což je den předcházející odeslání mezinárodního dožádání do SRN. V mezidobí prováděné úkony považuje za nezákonné a neúčelné.

Městský soud zjistil, že v tomto období správce daně po té, co dne 27. 7. 2015 obdržel vyjádření žalobce ke kontrolním zjištěním, ve kterém žalobce navrhl provedení výsledku svědka Bc. K. P., jednatelky korporace Lef Real s. r. o., zaslal dne 23. 10. 2015 této svědkyni předvolání k výsledku na 5. 11. 2015. O výsledku byl žalobce REKOMET STEEL s. r. o. vyrozuměn dne 23. 10. 2015. Vyrozumění bylo doručeno J. T., daňové poradkyni. Na základě informací sdělených Bc. K. P. byl dne 5. 2. 2016 ke svědecké výpovědi předvolán pan V. H., se kterým má korporace Lef Real s. r. o. uzavřenou smlouvu o poradenské činnosti. Vyrozumění bylo doručeno opět paní T., daňové poradkyni, bez plné moci. Svědek V. H. byl vyslechnut dne 24. 2. 2016. Žalobce se k výsledku nedostavil.

Pokud jde o tyto svědecké výpovědi, je nutno dát žalobci za pravdu, že žalovaný pochybil, pokud žalobce o jejich provedení vyrozuměl prostřednictvím zástupkyně, která již neměla plnou moc k zastupování. Soud ale nesouhlasí se žalobcem, který dovozuje, že pokud byly svědecké výpovědi provedeny v rozporu se zákonem, „při posuzování nečinnosti správce daně tak nelze k těmto nesmyslným úkonům přihlížet“. Žalobce přitom odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2008, č.j. 2 Ans 3/2007 – 120, který však dle soudu nelze na projednávanou věc aplikovat. Ze správního spisu totiž nevyplývá, že by správce daně tyto výsledky svědků prováděl s cílem záměrně protahovat řízení. Naopak je patrné, že výslech svědkyně Bc. K. P. navrhl žalobce a správce daně ho tedy prováděl na základě jeho výslovného podnětu. Nutnost vyslechnout svědka V. H. pak vyplynula z informací sdělených svědkyní P. při jejím výsledku. SZ uvedeného i ze správního spisu je patrné, že správce daně prováděl výslech svědků za účelem opatření si podkladů pro řádné provedené kontroly. Na tyto úkony nelze proto nahlížet z hlediska posouzení nečinnosti správce daně, jako na úkony, které byly nečinností správního orgánu, i když si je soud vědom toho, že správce daně pochybil, při obeslání žalobce a tím porušil procesní právo žalobce být u výsledku svědka přítomen. Tato vada by mohla způsobit nezákonnost následně vydaného rozhodnutí, avšak z hlediska posouzení nečinnosti správního orgánu v průběhu prováděných kontrol však toto pochybení není podstatné, neboť správní orgán předmětné úkony vykonal a nelze proto dospět k závěru, že byl nečinný.

Za další neúčelný úkon učiněný v tomto období pak žalobce považuje mezinárodní dožádání daňovým orgánům SRN k prověření certifikátu katod u Aurubis AG z důvodu, že tutéž informaci správce daně prověřoval již dne 27.3.2015 v mezinárodním dožádání č.j. 2136013/15/2006-51522-103572. Tato námitka žalobce ale neodpovídá obsahu správního spisu, ze kterého soud zjistil, že správce daně v březnu 2015 zaslal mezinárodní dožádání, jehož předmětem bylo ověření předložených certifikátů s cílem zjistit, komu společnost Aurubis AG Cu katody podle přiložených certifikátů kvality prodala. Současně správce daně žádal o zaslání dokladů o prodeji. V odpovědi na dožádání zasláné žalovanému dne 22.5.2015 bylo sděleno, že se neuskutečnilo žádné dodání firmou Aurubis AG a předložené certifikáty jsou dle výrobce zfalšované. Jako znaky padělání byly uvedeny špatně napsané slovo Recycling, špatná adresa a telefonní číslo. Výše uvedené mezinárodní dožádání ze dne 8.3.2016, na které poukazuje žalobce s tím, že v něm správce daně pouze opakoval to, co již zjišťoval v dožádání předchozím, ale není dle zjištění soudu s předchozím dožádáním obsahově totožné, jak tvrdí žalobce, ale naopak je z něj patrné, že z odpovědi na předchozího dožádání vychází a reaguje na něj. Správce daně v novém dožádání již nezjišťoval informaci, komu společnost Aurubis AG katody podle certifikátů

dodala, ale vzhledem k odpovědi, že certifikáty jsou falzifikáty, zjišťoval, zda katody byly v uvedeném období vůbec vyrobeny, tedy zda předmětné zboží vůbec existuje. Současně připojil k dožádání fotodokumentaci a žádal o sdělení, zda lze ze štítků na fotografiích určit o jaké konkrétní CU katody se jedná a s jakou šarží, zda tyto katody Aurubis AG skutečně vyrobila a kdo byl jejich odběratelem. Ani na mezinárodní dožádání ze dne 8.3.2016 proto nelze nahlížet jako na neúčelný, pro řízení nadbytečný úkon.

Žalobce dále poukazuje na průtahy v období od 14.6.2016, kdy žalovaný obdržel odpověď na mezinárodní dožádání stran RHS Rohstoff Handel GmbH, do 8.8.2016, kdy žalovaný odeslal mezinárodní dožádání k prověření skutečností u Westmetall GmbH. Soud neshledal důvod pro určení o nečinnosti správce daně v tomto období, neboť toto období považuje za přiměřené pro to, aby si v něm mohl správce daně opatřit podklady pro dožádání zaslané dne 8.8.2016. Nelze navíc odhlédnout od toho, že se jedná o období v délce necelých dvou měsíců.

Žalobce další nečinnost žalovaného spatřuje v tom, že nekonal v období od 2.3.2017, kdy obdržel odpověď na své dožádání na výzvu k poskytnutí údajů Ředitelství silnic a dálnic ČR ve věci ověření přepravy do dne, kdy byl vyzván k projednání zprávy o kontrole. To bylo v případě kontroly za říjen 2014 do 25.9.2017, když předchází výzvu ze dne 6.9.2017 považuje za nesmyslný úkon. V případě kontroly za listopad 2014 byl dle žalobce vyzván dne 14.12.2017, neboť za nadbytečnou považuje výzvu z 1.11.2017.

Ani v tomto období soud nepřiměřené průtahy v činnosti žalovaného neshledal. Nelze totiž přehlédnout, že kromě úkonů, na které poukazuje žalobce, obdržel žalovaný dne 5.5.2017 odpověď na mezinárodní dožádání na společnost Trafigua AG, kde byly uvedeny další informace týkající se odběratelů této společnosti, které bylo nutné ověřit a dále zpracovat. Navíc soud ani výzvy ze dne 6.9.2017, ani z 1.11.2017 nepovažuje za úkony učiněné nadbytečně. Žalobce jimi byl řádně vyzván k projednání zpráv o kontrole za daná období a pokud k projednání nedošlo, i když třeba i z důvodu pochybení na straně žalovaného, nemohlo se ani v tomto případě jednat o úkony, na které by bylo možné nahlížet jako na úkony učiněné samoučelně, pouze s cílem záměrně protahovat řízení.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že v průběhu kontroly prováděné za období říjen a listopad 2014 prováděl správce daně jednotlivé úkony, které na sebe navazovaly, a neshledal, že by některé z prováděných úkonů byly nadbytečné či nesmyslné, jak tvrdí žalobce. Ze všech úkonů je patrné, proč je žalovaný prováděl, a je z nich zřejmý význam pro předmět daňové kontroly. Je ale nutné připustit, že v určitých časových úsecích byly prodlevy mezi jednotlivými úkony delší, avšak s ohledem na rozsáhlost zjišťovaných skutečností s mezinárodním dosahem, nelze dle soudu dospět k závěru, že by se jednalo o takové pochybení, které by mohlo založit nezákonnost samotné kontroly, resp. kontrol za obě zdaňovací období.

Soudu navíc nebyly předloženy žádné konkrétní důkazy ani tvrzení pro vyslovení závěru o přímém zkrácení žalobce na jeho právech zásahem správního orgánu. Soud proto uzavřel, že žalobce neprokázal naplnění podmínek žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, neboť úkony, které byly správcem daně v rámci daňové kontroly vydány, soud neshledal nezákonnými, ani žalobce neprokázal v této souvislosti zkrácení na svých

právech. K vyslovení závěru o důvodnosti žaloby žalobce by musely být kumulativně naplněny všechny pojmové znaky nezákonného zásahu. Není-li naplněna byť i jediná zákonná podmínka, nemůže se o nezákonný zásah jednat. S ohledem na shora uvedené nelze než konstatovat, že žaloba žalobce nebyla podle § 82 s.ř.s. důvodná a žalobu proto dle ustanovení § 82 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta 1 s.ř.s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud se jedná o procesně úspěšného účastníka řízení žalovaný správní orgán ani v jeho případě nebylo prokázáno, že mu v souvislosti s předmětným řízením vznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Městský soud proto rozhodl tak, že žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. října 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu